

τις νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἔνοπλον δυσπιστίαν, ἥτις εἶναι καὶ ἡ καλλιτέρα, δὲν ἀπολείπεται ἄλλο αὐτῷ ἢ νὰ προσποιηταὶ γενναϊότητα. Ἐβλεπε δὲ ὅτι ὁ ἡμιθρίαμβός του ἐκεῖνος δὲν ἦτο τοιοῦτος, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζῃ αὐτὸν κατὰ παντὸς φόβου, προσερχομένου ἐκ τοῦ θάρρους καὶ τῆς ἰσχύος τῶν πολεμίων.

— Ἴδου ὁ ναύαρχος! . . . ἐκραύγασε τὸ πλήρωμα. . . καὶ ἐν τῷ σκότει ἡκούσθησαν βήματα πολλῶν ἀνθρώπων βαδίζόντων πρὸς τὸν Κάρολον.

— Καταθέτω εἰς τοὺς ὑμετέρους πόδας τὸ ξίφος, εἶπεν ἀνὴρ τις ταπεινῇ τῇ φωνῇ. . . καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς, ἐνδοξε κύριε, νὰ δεχθῇτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πίστεώς μου.

Ἀστραπὴ τις ἐφώτισε κατ'ἐκείνην τὴν στιγμήν τὴν σκηνήν.

Ὁ Κάρολος, ἔχων τὴν μίαν τῶν χειρῶν ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Γορέλλου, περικυκλωμένος ὑπὸ πολλῶν βαρόνων, ἐποίησε σημεῖον, ὅπως ἀποδοθῇ εἰς τὸν ναύαρχον τὸ ξίφος· οὗτος δέ, ἐν πλήρει ταπεινώσει, ἤγειρε τὴν κεφαλὴν, ὅπως ἐκδηλώσῃ αὐτῷ τὴν εὐγνωμοσύνην του, ἢ μάλλον ὅπως προσποιηθῇ εὐγνωμοσύνην.

— Ἐκδίκησις τοῦ Θεοῦ! . . . ἐκραύγασεν ἀγρίως ὁ Γορέλλος, ἀπωθήσας ὡς μανιώδης τὸν κόμητα.

[Ἐπεται συνέχεια].

Π. Ν. ΠΑΝΑΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΡΑ

[Συνέχεια]

Ἐν τούτοις ἡ μήτηρ τῆς Σάρρας προσήλθε, σύνοφρος δὲ καὶ ἀπειλητικῇ ἔλαβε τὴν μικρὰν διὰ τῆς χειρός, ἔλκουσα αὐτὴν πρὸς τὴν σκηνοπηγίαν. Ὁ εὐσάρκος ἀνὴρ ἐψιθύρισε βαρείας τινὰς λέξεις ἀπειθυνομένως πρὸς τοὺς ἀγνώμονας ἐκεῖνους καὶ ἀναισθητοὺς Ἀθιγγάνους, οἵτινες δὲν ἐγίνωσκον νὰ ἐκτιμῇσωσι τὴν ἀγαθότητα τῶν ἐνδιαφερομένων δι' αὐτούς. Εἶτα ἐποίησε βήματά τινα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅστις ραθύμως ἐκάπνιζε μακρὰν ἀνατολικὴν καπνοσύριγγα, ἡρεσμένος ἐπὶ τῆς τοῦ χαλκῆος θύρας, καὶ ζωντὰ διάλεξις ἀντηλλάγη μετὰ αὐτῶν.

Παραχρῆμα ὁ ἀρχηγὸς ἀφῆκε τὸν πῖλόν του καὶ, μειδιῶν, ὑπεκλίνετο πρὸ τοῦ εὐσάρκου κυρίου. Οὗτος ἐξήγαγε βαλάντιον ἐκ τοῦ θυλακίου του καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τῷ ἀρχηγῷ, ὅστις, ἀπειλητικῶς ἐκάλεσε τὴν μητέρα τῆς Σάρρας. Μετὰ τινὰς λόγους, αὕτη ὡπισθοχώρησε ζωντῶς, εἶτα ἤρξατο νὰ κραυγάζῃ, σφοδρῶς τὴν γῆν διὰ τῶν ποδῶν τῆς πλήττουσα. Ὁ ἀρχη-

γὸς ὁμῶς μετὰ πλείονος ὠμίλησε σφοδρότητος καὶ ἐπιτακτικῶς τὴν χεῖρα ὑψώσας, εἶπε τοὺς λόγους τούτους:

— Αὐτὴ δὲν εἶναι κόρη σου!

Ἡ γυνὴ τότε ἐκάθησε κατὰ γῆς, λαβούσα τὴν μικρὰν Σάρραν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς καὶ βαθέως ἐστέναξε. Ὁ ἀρχηγὸς ἐκ νέου τραχεῖς λόγους αὐτῇ ἀπηύθυνε, καί, ἀνευ ἀντιστάσεως ἀλλὰ πικρῶς κλαίονσα, ἡ βοημὶς ἀφῆκε νὰ παραλάβῃ τὴν Σάρραν. Ὁ εὐσάρκος ἀνὴρ ὠδήγησε τὸ τέκνον εἰς τὴν ὁδοπορικὴν ἄμαξαν, ἐν ᾗ εἶχεν εἰσέλθῃ καὶ ἡ κυρία, ἥτις βλέπουσα παρ' αὐτῇ τὴν Σάρραν ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς, ἥρπασε αὐτὴν περιπαθῶς ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς, ἀσπαζομένη ἡδέως τὸ δροσὲν πρόσωπόν της, ἐνῶ ἡ ἄμαξα ἔφευγε δρομέως, ἀφιεῖσα ὀπισθεν αὐτῆς τὰς συντρόφους τῆς βρεφικῆς ἡλικίας τῆς κόρης καὶ τῆς ἀθλιότητος καὶ τῶν στερήσεων τοῦ παρελθόντος της.

Ἡ μελανεῖμων γυνὴ ἦτο ἡ λαίδυ Ὁδοννορ. Τριακονταετὶς χηρεύουσα, ἡ ἀριστοκρατικὴ αὕτη, ἔσχε τὸ ἀτύχημα τοῦ ἀπολέσαι μὴνὰς τινὰς πρὸ τοῦ συναντήσαι τῇ Σάρρᾳ τετραετὲς κοράσιον, ἀφ' οὗ ἐζήρτα πάσας τὰς τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας. Παράφρων σχεδὸν ἐξ ἀπελπισίας, ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας διετέλει μετὰ ζῶης καὶ θανάτου. Ὑφίστατο κρίσεις, καθ' ἃς ἐκαλεῖ διὰ μεγάλων κραυγῶν τὴν μικρὰν τῆς Νέλλυ, λέγουσα ὅτι δὲν ἀπέθανεν, ἀλλ' ὅτι τὴν ἔκλεψαν, διακηρύττουσα μάλιστα, ὅτι τοῦτο διεπράχθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ της λόρδου Mellivan Grey, γραμματέως τοῦ κράτους, ὅστις καταστραφεὶς ὑπὸ τῶν ἀνυπολογίστων δαπανῶν θυελλώδους νεότητος, ἥρπασε τὴν κληρονόμον ἵνα ἀσφαλίσῃ ἑαυτῇ τὴν τῆς ἀδελφῆς του κληρονομίαν.

Ὁ λόρδος Mellivan Grey βαρέως ἔφερε τὸ ἄλγος τῆς ἀδελφῆς καὶ σφόδρα ἤχθετο ἐπὶ ταῖς διανοητικαῖς ταύταις ἀποπληνῆσειν αὐτῆς. Πᾶν μέσον μετήλθεν ὅπως καταπραῦνῃ τὸ πνεῦμα τῆς λαίδυ Ὁδοννορ, πλὴν οὐδὲν κατορθώσας ἀπεσύρθη εἰς τὰς ἐν Ἰρλανδίᾳ γαίας του. Βαθμηδὸν ὁμῶς ἡ κυρία ἀνεκτάτο τὸ λογικόν, μετέβη εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ἐν ᾧ, πρὸ τοῦ τάφου ἔνθα ἡ θυγάτηρ της καθύπεδον τὸν ἀγγελικὸν ὕπνον της, ἐδέησεν ὅπως ἡ μήτηρ βεβαιωθῇ περὶ τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος. Ἐκτοτε οὐδόλως ἀπέβαινε δυσχερὲς ἡ συμφιλίωσις μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ της, ἥτις καὶ ἐπῆλθε. Ἡ λαίδυ Ὁδοννορ ἀπηχθάνετο ἤδη τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἐτελεύτησε. Ἡθέλησε λοιπὸν ν' ἀπομακρυνθῇ αὐτῆς καὶ ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Κόρκ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ λόρδου ἀδελφοῦ της.

Πολλὰς αἱ λυσιτελέστεραι φαινόμεναι περιστάσεις ἄγουσιν εἰς λίαν δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Ἡ εἰς Ἰρλανδίαν αὕτη ἀποδημία, ἡ μέλλουσα ν' ἀσφαλίσῃ τὴν πλήρη μετὰ τῷ ἀδελφοῦ καὶ ἀδελφῇ συμφιλίωσιν, ἐπῆνεγκε πλήρη ρῆξιν. Ἡ λαίδυ, ἐπιστρέφουσα ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἀδελφοῦ, ἀπῆντησεν ἐπὶ τῆς λεωφόρου τοῦ Δουβλίνου, πρὸ τῆς θύρας ἐργαστηρίου

τινὸς χαλκῆως, κυλινδουμένην ἐπὶ τῆς πόας μετὰ μεγάλου κυνὸς τὴν μικρὰν ἀθιγγανίδα τὴν μέλλουσαν νὰ καταλάβῃ τὴν τοῦ τόσον θρηνηθέντος τέκνου θέσιν. Ἡ λαίδυ Ὁδοννορ ἐβεβαίον πάντοτε ὅτι βλέπουσα τὴν Σάρραν, κατεπλήττετο ἐπὶ τῇ μετὰ αὐτῆς καὶ τῆς μικρᾶς Νέλλυ ὑφισταμένης ὁμοιότητος. Παρατυχῶς κατελήφθη ὑπὸ τῶν ἄλλοτε ὑπονοιῶν της, ἐπιτακτικωτέρων ἤδη ὑπέροπε. Ἐνόμισεν, ὅτι εἶχε ζῶσαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της τὴν κόρην ἐκείνην, ἣν ἔλεγεν ὅτι τῇ ἔκλεψαν καὶ ἣν ἡ θεία Πρόνοια τῇ ἀπέδιδεν ὡς ἐκ θαύματος. Ἐξώρμησε τοῦ ὀχλήματος, πλὴν ἡ ἀνάμνησις τοῦ ὑπὸ ἰτέας σκιαζομένου τάφου, ὑπὸ τὸν λίθον τοῦ ὁποῦ ἀνεπαύετο ἡ μικρὰ Νέλλυ, τῇ ἐπανήλθεν αἴφνης, καὶ ἔκλαυσε πικρῶς τὴν ἐκ δευτέρου ἀποπτᾶσαν χιμαιράν της. Ἡ πολυτελοῦς ἐξωτερικοῦ οἰκία, ἐν ᾗ εἰσῆλθεν, ἦτο ἡ κατοικία τοῦ ἐπιστάτου της κυρίου Purdey, ἱκανωτάτου περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του ἀνθρώπου. Οὗτος ἦτο ὁ εὐσάρκος ἐκεῖνος μετὰ φαρβορίας κύριος, ὅστις, ἐπιθυμῶν νὰ παρασχῇ ἐκδούλευσιν τῇ δεσποίνῃ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ μάλλον ἐπισπᾶσθαι τὴν εὐνοίαν της, ἐδράξατο τῆς περιστάσεως, προσῆλθε τῷ ἀρχηγῷ τῆς βοημικῆς ὁμάδος, συνεβλήθη μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς τιμῆς τῆς μικρᾶς Σάρρας ὥστε ἐπρόκειτο περὶ τινος ὄρνιθος ἢ προβάτου καὶ ἐξαγοράσας αὐτὴν ἤγαγε παρὰ τῇ λαίδυ.

Ὁ λόρδος Mellivan Grey, ὅστις εἶχεν ἤδη συνδιαλλαγῇ μετὰ τῆς ἀδελφῆς, ἔμαθε μετὰ βαθείας ὀδύνης τὴν εἰσαγωγὴν τῆς τετραετίδος ταύτης εὐνοουμένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς λαίδυ Ὁδοννορ, πλὴν ἐνόμισεν ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο παροδικὴ τις ἰδιοτροπία. Ἐλεγεν ἐν ἑαυτῷ, ὅτι πρῶταν τινὰ ἡ ὑψηλὴ κυρία θ' ἀνῆλθετο τὸ ζῶν ἄθρομά της καὶ θὰ παρεκάλει ν' ἀπαλλάξωσιν αὐτὴν διὰ ποσοῦ τινος χρημάτων τῆς ἐνοχλητικῆς ταύτης παιδός.

Ἀλλ' ὑπελόγισεν ἀνευ τοῦ ξενοδόχου. Ἡ μικρὰ Σάρρα ἐκέκτητο οὐ μόνον ἄρρητον καλλονήν, ἀλλὰ προσέτι εὐφυῖαν οὐ τὴν τυχοῦσαν, δι' ὧν κατέθελε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εὐεργετιδὸς της καὶ κατέκτησε τὸ πνεῦμά της. Καὶ οἱ δεσμοὶ δι' ὧν συνεδέθη μετὰ τῆς λαίδυ ἀπέβαινον ἔτι στερεώτεροι, τοῦ χρόνου προϊόντος, τόσον ὥστε πάντες οἱ περὶ αὐτὴν, ἀριδῆλως ἔβλεπον, ὅτι ἡ Σάρρα ἀντεκατέστησε πληρέστατα τὴν Νέλλυ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς μητρὸς.

Τότε οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Mellivan ἀνεώχθησαν, τότε κατεῖδε τὸν κίνδυνον, ὃν ἡ κληρονομία διέτρεχε, πρᾶγμα, ὅπερ δὲν ἤρχετο εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του. Μετέβη λοιπὸν εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἀδελφῆς του, καθ' ἣν θλιβεροὶ λόγοι ἀντηλλάγησαν ἐκατέρωθεν. Ὁ λόρδος κατέλιπε τὴν λαίδυ Ὁδοννορ, λέγων ὅτι δὲν θὰ τὴν ἐπανίδῃ πλέον διὰ βίου, εἰς δ' αὕτη ἀπεκρίνατο ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ μόνον εὐάρεστον, ὅπερ ἀκούει παρ' αὐτοῦ.

Ἐκ πείσματος πρὸς τὴν ἀδελφὴν ὁ λόρδος ἐνυμφεύθη. Συνεζεύχθη τὴν θυγατέρα

πλουσιωτάτου τινός ζυθοποιού του Λονδίνου, ὅπερ συνετέλεσεν ἔτι μάλλον νὰ ἐξέλθῃ τὴν ὀργὴν τῆς λαίδου Ὁδοννορ, λίαν προσκειμένην τοῖς ἀριστοκρατικοῖς ἐθίμοις καὶ ἔξέσιν, ἔγκλημα δὲ θεωροῦσαν τὴν παράβασιν αὐτῶν.

Ἡ τοῦ ζυθοπώλου οἰκογένεια, περιφρονουμένη ὑπὸ τῆς λαίδου, ἐξεμάνη κατὰ τῆς θετῆς κόρης, καὶ ἤρξατο διασπείρουσα διηγῆσεις, ἐν αἷς ἡ ἀλήθεια ἐπιδεδίξω μετὰ τοῦ ψεύδους ἐμίσγντο. Διέδιδον λοιπὸν ὅτι κατ' ἀρχὰς ἡ Σάρρα, ἐν τοῖς τριόδοις ἀνατροπὴν σχοῦσα, ἀπετέλεσε μέρος ὁμάδος τινός ἀθιγγάνων, χορεύουσα ἐπὶ τοῦ σχοινίου κατὰ τὰς πανηγύρεις. Κατόπιν ἔπλασαν ὅτι ἔκλεπτε τὰ ὀρολόγια τῶν θεατῶν, ἐνῶ περιεφέρετο πρὸς σύναξιν χρημάτων μετὰ χαλκοῦν δίσκον ἐν τῇ χειρί. Παρίστων αὐτὴν ὡς παμπόνηρον καὶ ραδιοῦργον, δυνηθεῖσαν νὰ ἐξαπατήσῃ μίαν καλὴν κυρίαν καὶ νὰ κερδοσκοπήσῃ ἐπὶ τῆς παραφροσύνης τῆς, υἱοθετουμένη ὑπ' αὐτῆς. Πᾶσαι αὗται αἱ συκοφαντίαι, ὥς ἐπανελάμβανον ἔκτοτε κατὰ τῆς Σάρρας ἔσχον τὴν αὐτὴν πηγὴν. Τόσῳ δὲ φιληκῶς αὗται ἠκούοντο, ὥστε χρόνος οὐ μικρὸς ἀπρητήθη πρὸς ἐξάλειψιν αὐτῶν καὶ ἔκλαμψιν τῆς ἀληθείας.

Ἐν τούτοις τὸ δυστυχὲς κοράσιον, τὸ σκοπὸς προτιθέμενον τοῖς βλήμασιν ὠρισμένης σπειράς, ἠῤῃσεν παρὰ τῇ θετῇ αὐτοῦ μητρὶ καὶ ἀπέβη περικαλλεστάτη νεανίς. Ἡ ἐκπαίδευσίς ἀνέπτυξε τὴν θαυμασίαν αὐτῆς νοημοσύνην καὶ ἰδιαιτέτη ἀνατροφὴ συνέτεινεν εἰς διαμόρφωσιν τῶν φυσικῶν πλεονεκτημάτων τῆς καταστάσεως αὐτὴν μίαν τῶν μάλλων περιβλέπτων δεσποινίδων τῶν ὑψηλῶν κύκλων. Τὸ πρῶτον ὅτε ἐφάνη εἰς Goven-Garden, ἐν τῷ θεωρεῖν τῆς λαίδου Ὁδοννορ, ἐξεπλάγησαν πάντες ἐπὶ τῇ ἀρρήτῳ αὐτῆς καλλονῇ. Ἡ Πάττη μετὰ τῆς Νικολίνης ἐμελῶδουν τὴν λαμπρὰν ἐκείνην διωδὴν τῆς Traviata. Πάντες διὰ μιᾶς ἐπαύσαντο ἀκούοντες, πάντα τὰ δίοπτρα, ὡς ἐκ συνθήματος, ἐστράφησαν πρὸς τὸ θεωρεῖον, καί, ἐν μιᾷ στιγμῇ, αἱ ἐπιφανεῖς ἀοιδοὶ εἶδον μόνον τὰ νῶτα τῶν θεατῶν. Τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν παρήγαγεν ἡ Σάρρα καὶ εἰς ὑψηλὰς συναναστροφάς, ἐν αἷς προσεκαλεῖτο μετὰ τῆς μητρός τῆς. Οἱ υἱοὶ τῶν εὐγενεστέρων οἰκογενειῶν διεφίλονεσκον τὴν τέρψιν τοῦ νὰ ὀρχηθῶσι μετ' αὐτῆς. Μετὰ χάριτος ψυχρᾶς πως ἡ νεανίς ἐδέχετο τὰς λατρείας ταύτας, ἀποσυρομένη κατόπιν παρὰ τῇ λαίδου, ἃφ' ἧς οὐδέποτε ἀπεμακρύνετο.

Ἡ Σάρρα ἦν τότε δεκαοκταέτις. Προτάσεις γάμου ἐγένοντο τῇ λαίδου Ὁδοννορ πολλάκις παρὰ πλείστων. Ὁ υἱὸς ὁμοτίμου τινός, ἐκατομμυριούχος, ὠρεός, πνευματώδης, ἐνεγράφη ἐπίσης εἰς τὸν κατάλογον τῶν μνηστῆρων, ἀλλ' ἀπεκρούσθη ὡς καὶ οἱ ἄλλοι. Ἡ Σάρρα εἰς πάσας τὰς προτάσεις ταύτας ἀπεκρίνετο ὅτι δὲν ἐπεθύμει νὰ συζευχθῇ, ὅτι ἀπεφάσισε νὰ μένῃ παρὰ τῇ εὐεργέτιδι αὐτῆς, νὰ ἐπιμέληται αὐτῆς, νὰ ὠραίῃ τὰ τελευταῖα

ἔτη τοῦ βίου τῆς, ἀποδίδουσα διὰ φίλτρου πάντα τὰγαθὰ ἃ περ παρ' αὐτῆς ἔλαβε. Παραχρῆμα φήμη διεσπάρη, θετὶσα εἰς κυκλοφορίαν ὑπὸ τῶν κληρονόμων τῆς λαίδου Ὁδοννορ, ὅτι ἡ Σάρρα δὲν συνεζεύγνυτο ὡς ἔχουσα ἐραστὴν. Προσέθετον μάλιστα ὅτι συνήντησαν πολλάκις αὐτὴν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, μόνην, πεζήν, ραγδαίως βροχῆς πιπτούσης, εἰς Haymarket, μέλανα μανδύαν ἡμφιεσμένην. Καὶ ἐνῶ τόσας συκοφαντίας ἐλάμβανεν εἰς χρέωσιν τῆς, ἡ νεανίς ἐν τῷ θαλάμῳ τῆς λαίδου, ὑπὸ τὴν ἡμεραν τῶν λυχνιῶν λάμψιν τὴν φωτίζουσιν τὴν ὠραίαν καὶ σοβαρὰν μορφήν τῆς, ἀνεγίνωσκεν εἰς ἐπήκοον τῆς θετῆς μητρός τῆς, νωχελῶς ἀνακεκλιμένης ἐπὶ μεγάλου κλιντήρος ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς ἐστίας. Ἐνῶ δὲ ἡ βροχὴ ἐμαστιγίου τὰς ὕλους, ὁ ἀνεμος ἔπνεε σφοδρῶς συρίζων εἰς τὰς σκοτεινὰς ὁδοὺς, ἡ παριστωμένη ὡς τρέχουσα εἰς συνεντεύξεις ἡγρύπνει διὰ φιλοστόργου ὁρμητικῆς ἐπὶ τοῦ βαθμηδὸν καταλαμβάνοντος τὴν προστάτιδα αὐτῆς ὕπνου, συνέχουσα τὴν ἀναπνοὴν τῆς μὴ ἵνα ἀφυπνίσῃ αὐτὴν.

Δὲν ἦτο ἐν τούτοις πραεῖά τις καὶ νωχελὴς νεανίς ἡ Σάρρα. Ἐν ταῖς φλεψὶν αὐτῆς ἀκάθεκτον ἔρρεε τὸ αἷμα τῆς Γυφτικῆς φυλῆς τῆς Τολμηρᾶ καὶ εὐρωστος, ὅτε ἐν συνοδίᾳ μετέβαινεν εἰς τὴν θήραν τῆς ἀλώπεκος κατὰ τὰ χλοερὰ πεδία τῆς Ἰρλανδίας τὸ φθινόπωρον, οὐδεὶς ἐπὶ ἡδὺ μετὰ πλείονος ἐλαφρότητος καὶ θάρρους φραγμὸν ἢ ρύκα. Αἱ παρειαὶ τῆς τότε καθίσταντο πυριφλεγεῖς, οἱ δὲ μεγάλοι ὀφθαλμοὶ τῆς βαθυκύανοι. Συσφίγγουσα τὰ χεῖλη καὶ συσπῶσα τὰς ὀφρῦς, ἔβαινεν, οἶονεῖ μεθυσκομένη ὑπὸ τῆς ταχύτητος τοῦ δρόμου οὗ ἦτο ἀκόρεστος, καὶ ἀφιέμενη, ὅλην ἡμέραν εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ περιπατοῦς χαρακτῆρός τῆς.

Ἡ λαίδου Ὁδοννορ ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ὀχλήματός τῆς, παρηκολούθει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὰς κινήσεις τῆς θετῆς κόρης τῆς τρεχούσης ἀπὸ ρυτῆρος διὰ τῶν ἀνθοσπάρτων πεδίων, τῶν μακρῶν δένδροστοιχιῶν τῶν δασῶν, καί, περιδεής, ἐκ τῆς ταχύτητος τοῦ δρόμου τῆς, ἔκραζεν αὐτῇ διερχομένην :

— Σάρρα, πρόσεχε, παιδί μου !

Ἡ νεανίς ἔστρεφε τότε ὑπερηφάνως τὴν κεφαλὴν, καὶ μειδιῶσα τῇ εὐεργέτιδι, ἀπεκρίνατο :

— Μὴ φοβῆσθε, μητέρα !

Τότε δ' ἐμετρίαζέ πως τὴν ὁρμὴν τῆς, εἰτα ἐκυριεύετο αὐτὴς ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ τῆς ταχύτητος, καὶ ἔσπευδε ὀπισθεν τῶν κυνῶν, οὓς ἠρέθιζε διὰ τῆς φωνῆς τῆς.

Διὰ τῶν ἀσκήσεων δὲ τούτων ἐγένετο ἡδὴ ὑπὲρ ποτε ὠραία. Ὅτε διήρχετο, ἱππεύουσα τὴν προσφιλεῖ ἱππὸν τῆς Polly, εὐθυτενὴς ἐπὶ τοῦ ἐριππίου, φέρουσα τὴν ἐκ κυανοῦ ἐρριούχου ἀμαζονικὴν ἐσθῆτα, χυτὴν ἐπὶ τῶν θαυμασιῶν ὤμων τῆς, καὶ ἐπὶ τῆς χρυσῆς κόμης τῆς φαῖον πῖλον. μαστίζουσα διὰ τοῦ μαστιγίου τῆς τοὺς κλάδους, ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ βλέμματος. Συνήθως

σὺντροφος τῶν περιπάτων τῆς τούτων ἦτο ὠραῖον τι μέλαν κυνάριον, με βοστρυχωτὸν μαλλίον καὶ οὐρὰν θύσανώδη, περιπατῶς ὑπ' αὐτῆς ἀγαπώμενον. Ἐνίοτε τὸ ἐλάμβανεν ἐκ τῆς κεφαλῆς, δι' ἀποτόμου τινος τρυφερότητος, τὸ ἐσφιγγεν ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς τόσον, ὥστε τὸ ἡνάγκαζε νὰ κραυγάζῃ καὶ ἡσπάζετο αὐτὸ κατόπιν ἐπὶ τοῦ μυστακώδους ρύγχους τοῦ. Ὁ νέος λόρδος Blossberry ἡμέραν τινα, καθ' ἣν ὑπὲρ τὸ δέον ἔπνεε sherry μετὰ lunch ἀνάμικτον, μὴ δυνηθεὶς νὰ κρατήσῃ ἑαυτοῦ, ἀνέκραζεν εἰς τοὺς περὶ αὐτόν :

— Χιλίας γυνεᾶς ἔδιδαν ἂν ἡμῖν εἰς τὴν θέσιν τοῦ σκύλου.

Μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ νεανίς δὲν εἶχεν ἀγαπήσῃ. Ἡ καρδιά αὐτῆς ἦν ἐλευθέρα, καὶ ὁ ὕπνος ὑπ' οὐδενὸς ταραττόμενος ὀνείρου. Ἡστέλλετο, ἐγέλα, διεσκεδάζεν, ὡς μικρὸν παιδίον, ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἐξετέλει μετὰ τόσης σφοδρᾶς ζήσεως καὶ πεισμονῆς, ὥστε ἀπεκάλυπτεν ἐνεργητικὸν καὶ ἐπιτακτικὸν χαρακτῆρα. Εἰσηλθεν οὕτω εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος, ἀφιέμενη ἀμερίμως εἰς τὸν ροῦν τοῦ εὐδαιμόνου βίου τῆς καὶ εὐχομένη οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς εὐδαιμονίας ταύτης.

Κεραυνοβόλημα ὅμως ἔρραγη αἰφνης ἐπὶ τοῦ αἰθρίου οὐρανοῦ τῆς. Ἡ λαίδου Ὁδοννορ ἄνευ ἀσθενείας, ἄνευ οὐδενὸς συμπτώματος δυναμένου νὰ προλάβῃ τόσον ταχέως ἐπελθὸν τέλος, ἀπέθανεν αἰφνης. Ἡ Σάρρα ἐθλίβη καιρίως. Ἐθρήνησε τὴν εὐεργέτιδά τῆς ὡς ἀληθὴ μητέρα καὶ εὐσεβῶς ἡγρύπνει ἐπὶ τοῦ τελευταίου ὕπνου τῆς, ὅτε ὁ λόρδος Mellivan-Crey, ἀφικόμενος παρὰ τῇ ἀδελφῇ τοῦ, καὶ ὡς οἰκοδεσπότης παραστάς, ἐπέταξε τῇ νεανίδι ν' ἀπομακρυνθῇ ἀμέσως τοῦ μεγάρου. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἀπέδειξεν ἡ Σάρρα τὴν σταθερότητα τῆς καρδιάς τῆς καὶ τὸ σθένος τοῦ χαρακτῆρός τῆς. Τολμηρῶς ἀντεπεξῆλθε κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ἡλεγγεν αὐτὸν πικρῶς ἐπὶ τῇ ἀπρεπείᾳ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ καὶ κατέληξε λέγουσα ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ λαίδου Ὁδοννορ εἶναι παρούσα ἐν τῇ οἰκίᾳ, αὕτη, ἡ ὡς κόρη αὐτῆς θεωρουμένη, οὐδέποτε θὰ καταλίπῃ αὐτήν.

Ἡ μυστὰ αὕτη ὑπὸ τοῦ λόρδου προκληθεῖσα σκηνή, δύο βήματα μακρὰν τῆς κλίνης, ἐφ' ἧς ἡ λαίδου περιστεφῆς ἀνθῆσιν ἀνεπαύετο, αὐστηρῶς κατεκρίθη, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, ἡ εὐμενὴς ὑπὲρ τοῦ λόρδου διακειμένη, ἀπέκλινεν ἡδὴ σπουδαίως ὑπὲρ τῆς Σάρρας.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἐνιφανείσεως τῆς θετῆς μητρός τῆς, ἡ Σάρρα, μὴ ἀναμένουσα τυπικὴν πρόσκλησιν, ἣν ὁ ἀντίπαλός τῆς βεβαίως ἤθελε τῇ ἀπειθύνῃ, ἀπεχώρησε παρὰ τῇ κυρίᾳ Στέβαρτ, γυναικὶ παρήλικι καὶ λίαν σεβαστῇ, ἣτις εἶχεν ἄλλοτε διδάξῃ αὐτὴν τὴν ἀγγλικὴν φιλολογίαν.

Παρ' αὐτῇ ἀνέμενεν, ἐν μετριότητι ζωῆς, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μεταξὺ τοῦ λόρδου καὶ αὐτῆς ὑφισταμένης δίκης.

Ὁ φυσικὸς κληρονόμος τῆς λαίδου Ὁδοννορ, συνιδὼν, ἅμα τῇ ἀρχῇ, ὅτι ἡ υἱοθεσία ἦν καθ' ὅλους τοὺς τύπους νόμιμος,

ένόησεν ὅτι ἡ ἔκβασις τῆς δίκης ἤθελεν εἶσθαι ἀναμφερήστως κατ' αὐτοῦ.

Μάτην ἠθέλησε, πρὸς ὑπεράσπισίν του, νὰ ἐπαγάγῃ τὴν δῆθεν ἀσθένειαν τοῦ πνεύματος τῆς ἀδελφῆς του, τὰς ἐνδείξεις, ἃς αὕτη ἐδίδε τῆς παραφροσύνης, τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου της, καὶ τὰς ἀβασίμους κατηγορίας, ἃς κατ' αὐτοῦ ἐπέρριπτεν, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ κατισχύσῃ κατ' ἐγγράφου υἱοθεσίας, καθ' ὅ-
 λας τὰς διατυπώσεις συντεταγμένου, δι' οὗ ἡ Σάρρα ἀπήλαυε τῆς κατοχῆς πάντων τῶν δικαιωμάτων, ὡς νόμιμον τέκνον.

Ὁ λόρδος λοιπὸν κατιδὼν ὅτι μάτην κοπιᾷ, καὶ ἀπελπὶς ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ὅτι οὔτε ἀκρὸν δακτύλῳ ἄψεται τῆς πλουσίας ἐκείνης περιουσίας ἐφ' ἣς μετὰ τόσης προσήλου ζήσεως τὸ ἀπληστον βλέμμα του, ἀπεφάσισε νὰ ἐξαναγκάσῃ τὴν Σάρραν, ἐπιείων αὐτῇ τὸ φόβητρον παρελθόντος σκανδαλώδους βίου, ὅπως παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων της.

Ἐξηγόρασε λοιπὸν τινὰς ἐκδότας ἐφημερίδων, ὅπως δημοσιεύσωσι περὶ ἐκείνης, ἣν ἀπεκάλει τυχοδιώκτριαν τῶν τριόδων, τὰς αἰσχροτέρας συκοφαντίας, αἵτινες, ἄχρι τότε, ἐτονθορῶζοντο μόνον ἐκ τοῦ στόματος εἰς τὸ οὐς.

Τὸ ἐντιμὸν κοινόν, καταγανακτῆσαν ἐπὶ τῇ ἀναιδεῖ καὶ ἀτίμῳ ταύτῃ συμπεριφορᾷ κατὰ γυναικός, ἐξανέστη, καὶ ζωηρόταται συζητήσεως ἐξεραρχήσαν μετὰ τῶν διατείνόντων ὅτι ἡ Σάρρα ἦν θρέμμα τριόδων καὶ τῶν ἰσχυρίζομένων ὅτι ἦν ἀγνὴ καὶ ἄσπιλος κόρη.

Συνέβησαν δὲ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς κύκλοις προκλήσεις αἱματηρᾷ σχοῦσαι συνεπείας.

Ὁ νέος λόρδος Blosberry, ὁ ἄλλοτε διδοὺς χιλίας λίρας ἂν ἦτο εἰς τὴν θέσιν τοῦ κυναρίου, ἐτρώθη ὑπὸ σφαίρας κατὰ τὸν γλουτόν, οὗ ἔνεκα ὑπέσκαζε δι' ὅλου τοῦ βίου.

Ὁ συνταγματάρχης Kennely ἐφόνευσε τὸν Ρονάρδον Σνίδλεϋ, ὡς εἰπόντα δημοσίᾳ, κατόπιν δειπνου, ὅτι ἡ Σάρρα τῷ εἶχε γράψῃ ἐρωτικὰς ἐπιστολάς.

Τὰ συμβεβηκότα ταῦτα, ἀναγραφόμενα ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ἀντὶ νὰ προλειάνωσι τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὀρφανῆς, ἐπέτεινον τὸ σκάνδαλον ἄκρως.

Ἡ Σάρρα, μὴ δυναμένη ν' ἀκούῃ τῶν τόσων κατ' αὐτῆς ἐκσφενδονιζομένων ἀτίμων συκοφαντιῶν, μετέβη εἰς Γαλλίαν, ὅπως ἐκεῖ ἀναμείνῃ τὸ τέλος τῆς δίκης.

Παραχρῆμα οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀνῆγγειλαν ὅτι ἀπεδήμησε πρὸς πλείω κερδοσκοπίαν διὰ τῆς φιλαρεσκείας της, ὅτι προσεχῶς ἔμελλε νὰ ποιήσῃ ἑναρξιν ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ τῶν Παρισίων, ὡς ἱππεύτρια τῆς ὑψηλῆς σχολῆς.

Ἄλλοι προσέθετον ὅτι ἦτο ἡ ἐρωμένη αὐστριακοῦ τινος πρίγκιπος, ὅστις ἤρπασεν αὐτῆς ἐμμανῶς καὶ δι' αὐτὴν ἐδαπάνησεν ἀμύθητα ποσά. Ἐφημερίαι τις μάλιστα δημοσίευσεν ἀλληλογραφίαν ἰδιαιτέρου ἀνταποκριτοῦ, ἀφηγουμένου τὰ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ παρὰ τῇ Σάρρᾳ, ἐν τῷ ἀμπερῷ αὐτῆς μεγάρῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Villiez.

Περιέγραφε τοὺς πλήρεις ἀριστοτεχνημάτων θαλάμους, ἀνεπαύνην μάλιστα τῷ ἀδιακρίτῳ κοινῷ τὰς θύρας τοῦ κοιτῶνος τῆς ὥραιας Ἀγγλίδος. Δι' ὅλων τῶν λεπτομερειῶν ἀνέφερε τὰ κατὰ τὴν ἐπίπλωσιν αὐτοῦ, παρεμφερεῖ τῇ ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΕ' τὰς ἐξ ἀργυροκεντήτου μετάξης τοιχοστρώσεις, τὸ τῆς κλίνης ροδοχρόους πτεροῖς περικόσμητον παραπέτασμα, τὰ πάντα, προσέτι τὰς τιγροδορὰς χρησιμεύουσας ὡς τάπητας διὰ τοὺς θελκτικούς καὶ λευκοτάτους πόδας τῆς ἀξιολατρεύτου κόρης, ὅτε, μόνον τὸν ἔσω ἐκ σερικοῦ φέρουσα χιτῶνα καὶ λυαίκομος ἀνέμενε τὸ ἑσπέρας τὸν πολυδάπανον ἑραστὴν της.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ἡ Σάρρα εἶχεν ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ ἐγκαταστῆ εἰς Μαντόν, ἐν τινὶ ἀπλουστάτῳ οἰκίσκῳ, ὑπὸ τὴν φρουρήσιν καὶ ἐποπτείαν τῆς δυσειδεστάτης κυρίας Στέβαρτ, ἀσχολουμένη εἰς γραφὰς τοπειῶν, ἅτινα ἔδιδε ταῖς κυρίαῖς ταῖς σνιστώσαις λαχεῖα ὑπὲρ τῶν ἀπόρων. Ἡ ἀγγλικὴ ἀποικία ἀνῆλθε εἰς Μαντόν, ἐπὶ ταῖς ψευδεστάταις ταύταις διαδόσεσι, καὶ διαμαρτύρησις, ὑπογραφείσα παρ' ὅλων τῶν συμπολιτῶν τῆς μίς Ὀδονορ, ἐστάλη εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Λονδίνου, ἥτις ὁμῶς δὲν τὴν ἐδημοσίευσεν.

Ἀλλ' ὁ χρόνος ἔμελλε νὰ ἐπενέγκῃ μετατροπὴν τῶν γεγονότων τούτων καὶ ἱκανοποιήσιν τῇ θετῇ κόρῃ. Ἐκβασίς τῆς δίκης μετὰ πολλοῦ πάθους ὑπὸ τῶν δύο συνηγόρων ὑπερασπισθείσης ὑπῆρξεν ἡ πλήρης ἀποκατάστασις τῆς Σάρρας. Ὁ συνηγόρος αὐτῆς, ἀνὴρ φήμης πολλῆς ἀπολαύων, μέλος τοῦ κοινοβουλίου, στωμύλος καὶ δεινὸς ρήτωρ, ἐπάταξε πάσας τὰς ἐνδείξεις τῆς ἀτιμίας καὶ συκοφαντίας, ἃς διέσπειρεν ὁ ἀντίπαλος τῆς Σάρρας, καὶ τὸ δικαστήριον σκληρὰς παρατηρήσεις ἐξενεγκὼν τῷ Mellivan ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς μίς Ὀδονορ. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἐξ ὅλων τούτων τῶν διαθυλληθεισῶν φημῶν ἔμεινέ τις ἀσθενὴς ἡχώ. Πολλοὶ δὲ ἔλεγον ἀκόμη, σείοντες τὴν κεφαλὴν.

— Ἀδιόφορον, δὲν γίνεται ποτὲ τόσος καπνὸς χωρὶς ὀλίγη φωτιά.

Ἡ Σάρρα, κυρία γενομένη τῆς κολοσιαιᾶς ἐκείνης περιουσίας ἀπεστράφη τὴν Ἀγγλίαν. Ἐσκέπτετο ὅτι τῇ ἦν ἀδύνατος ἡ ἐπὶ πλεῖον παράτασις τοῦ βίου της, ἐν αὐτῇ, καὶ πάντοτε ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς κυρίας Στέβαρτ διατελούσης παρ' αὐτῇ ὡς δράκοντος τὸ Χρυσοῦν δέρας φυλάττοντος, ἤρξατο τῶν περιοδιῶν. Ἐν τῷ αἵματι αὐτῆς ἐνυπῆρχε τὸ πάθος τῆς μεταναστείνσεως παρασύρον εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου τὴν Ἀθιγγανικὴν φυλὴν, ἡ δὲ ἐλευθέρᾳ ἀγγλικῇ ἀνατροφῇ διηγουμένη τὰς πρὸς τὴν ἀεικηνισίαν ὁρέξεις της, καὶ διαδοχικῶς ἐπεσκέφθη τὴν Ὁλλανδίαν, Γερμανίαν, Ἰσπανίαν, Ἰταλίαν καὶ Αὐστρίαν. Ἐπὶ τρεῖς μῆνας τὸ φθινόπωρον, ἤρχετο καὶ ἐνεκαθίστατο εἰς Παρισίους μισθοῦσα ὥραιον ἐπιπλωμένον οἰκημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Paix, καὶ μετὰ τῆς Στέβαρτ, διέτρεχε τὰ καταστήματα, ἡγόραζε τὰς προμηθείας της, ὡς νούτης μέλλων νὰ ἐπαναλάβῃ τοὺς πλόας του.

Μεθ' ὃ ἀνεχώρει διὰ Trouville, Dieppe ἢ Arcançon, καὶ διετέλει ἐπὶ πλοίου τοῦ Ὁκεανοῦ ἐν ἀπολύτῳ γαλήνῃ. Ἐν αὐτῷ ὅτε μὲν ἄδουσα, ὅτε δὲ κλειδοκυμβαλίζουσα, ὅτε γράφουσα θαλασσίους εἰκόνας, ἡ ἀναγινώσκουσα διήρχετο τὸν χρόνον τερψιθύμως. Ἐσθ' ὅτε προσεκάλει ἐν αὐτῷ συναναστροφὰς, ἐδίδου χορούς, καθ' οὓς ζωηρὰ πάντοτε ὡς ἔλαφος, ἐστροβίλιζε εἰς τὸν βραχίονα νεανίου, ὃν αἰφνης ἀφίεσσα ἐλάμβανεν ἄλλον, καὶ οὕτω καθεξῆς, οὐδένα προτιμῶσα, εἰς οὐδένα προσέχουσα, ἡ εἰς τὸ πῶς νὰ διασκεδάσῃ ἑαυτὴν καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ νὰ φαιδρύνῃ τοὺς συγκεκλημένους.

Ἡ ἀγαθὴ Στέβαρτ ἐγίνωσκε καλῶς τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς, εἰθίζε δὲ νὰ λέγῃ ὅτι ἔχει ἐνίοτε ἡλεκτρικὰς κρίσεις, καθ' ἃς, ὅστις ἤθελεν ἐγγίσῃ αὐτήν, θὰ ἠσθάνετο τὸ ἡλεκτρικὸν ρευστὸν πάραυτα. Προσετίθει δὲ αὐτῇ :

— Ἐνόσφ, πεφιλημένον τέκνον μου, δὲν ἀγαπάτε, ὅλα ταῦτα ἔχουσι καλῶς. Ἀλλὰ θὰ εἶναι φρικαλέον ὅταν ἀγαπήσετε. Προσπαθήσατε, Σάρρα, ὅπως ἐκεῖνος, ὃν θ' ἀγαπήσητε, σὰς ἀγαπήσῃ.

Καὶ μετὰ μητρικοῦ μειδιήματος, ἡ γραία κυρία προσετίθει ἔτι :

— Ἀλλωςτε, ὑπάρχει ἀνὴρ ἔχων τόσῳ μικρὸν ἰδέαν τοῦ ὠραίου, ἵνα μὴ σὰς λατρεύσῃ;

Ἡ ὥραια Ἀγγλίς ἐστροβίλιζε τότε ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς καὶ λαμβάνουσα τὴν μίαν τῶν πλοκάμων τῆς γραίας φίλης της,

— Νομίζω ὅτι δὲν ἔχω καρδίαν, προσφιλῆς μοι, Στέβαρτ, ἔλεγε παιδρῶς, καθότι οὐδέποτε ἠσθάνθην αὐτὴν πάλλουςαν.

Ὅσον οὐπὼ συμπληρῶ τὰ εἴκοσι πέντε ἔτη, καὶ ἀκόμη δὲν ἔσχον ἀληθὲς φίλτρον ἢ διὰ τὴν μητέρα μου, δι' ὅμας καὶ διὰ τὸ κυνάριον μου Jup. Εἶναι τοῦτο φυσικόν; Οὐδεὶς ἐξ ἐκείνων τῶν ὥραιων νέων, οἵτινες πρὸ πολλῶν ἐτῶν μὲ περιστοιχοῦσι λατρεύοντές με εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τῶν χωρῶν, ἃς διεδράμομεν μοι ἐφάνη ποθητὸς ὡς σύζυγος. Πάντες ἐνησχολοῦντο πολὺ περὶ ἑαυτῶν, ἦσαν πάντες περιφρόντιδες καὶ πολυμέριμοι περὶ τῶν ὑποθέσεών των καὶ τῶν μικρῶν ἐπιτυχιῶν των. Τούτους θεωρῶ ὡς ὥραιας εἰκονογραφίας τῶν συρμῶν, πάσας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδιογραφήματος κοπέας. Χαίρετῶσι πάντες διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου, δι' ἀποτόμου τινὸς κινήσεως τῆς κεφαλῆς, πάντες ἔχουσι τὴν αὐτὴν σκαιὰν καὶ ἀνοστον συνδιάλεξιν, ἱππεύουσιν ἐπιδεξιῶς πάντες, οὐδεὶς πράγματι διαφέρει τοῦ ἄλλου. Εἶναι εὐάρεστοι πρὸς στιγμὴν, ὅχι ὅμως ὅπως σκέπτηται τις περὶ αὐτῶν συνεχῶς. Ἀλλως τε εἶναι ἄρα τόσον ἀναγκαῖον ν' ἀγαπήσῃ; Μὴ δὲν ζῶμεν καλῶς ἡμεῖς οἱ δύο; Μὴ τὸ οἰκημῖόν μας δὲν εἶναι κομψότατον; Μὴ δὲν ἀπολαύομεν πληρεστάτης ἐλευθερίας, εἰς ἀπόκτησιν τῆς ὁποίας ρέουσι ποταμοὶ αἱμάτων; Μὴ δὲν μεταβαίνομεν ὅπου θέλομεν. Ἄς μένωμεν λοιπὸν ὡς εἴμεθα, ἀμεριμνῶσαι περὶ τοῦ μέλλοντος.

[Ἐπεται συνέχεια].

I. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ